

ՕՐԱԿԻՐ ԶՄԻՒՑԵԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲՈՒԺՈՒԹՅԱՆ ԵԽ ԱՐԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՀՅԱՆԻ ՏՐԱՎԵՐՏԻՆ

Յունաստանի վիճակը օրբստօրէ դեմուլ վկայէ , վասնիվ կառավորութիւնը բարեմիտ և խոհեմ՝ քաղաքականութեան մը չհետեւիր . և այս բանը ապացուցութե կարօտ չէ , քանիվ յիշեալերիրին գմբազդ կացութիւնը յայտնի կրցուցընէ կառավագարութեան ցաւալի ընթացքը . Այս մասնագրաւ կան օրինաց դեմքործքերը , անկարգութիւնները , աւագակութիւնները և ուրիշ ազգի ազգի եղեանագ ործութիւնները կըշարունակաւին այն պիտի . ահազին կերպիւ մը , որ խաղաղացներ և ծշմարիս հայրենատէր անձինք վերջին աստիճան անհանգստութեան և արտմութեան մէջ են . Աթէնքի օրագրաց էցերը լեցուն են զանազան աղետալի գիպաւածոց , մարդասպանութեանց , և յափշտակութեանց պատմութեամբը , օրոնք անդադար կըտառապեցուցանեն Յունաստանի Արքեալան մասը :

թաշկիպրոնս թու Ալեքսանդր յունարէն լրագիրը՝ իւր
թերթին մէ ջօր ՚ի 16 մարտի , հետեւեալ կերպիւ
կրխուի ։ Վազակութիւնը բարձրագլու իւ և ան-
արդեւ կը յառաջադադիմէ : Յունաստանի այս հար-
ուածը անպատճիմ կը յարձակուի մեր ամէնէն գե-
ղեցիկ նահանգաց վրայ . և ուսկից որ կանցնի
ամէն բան կրկօրծանէ , կը քանդէ , իւր ետևէն
բերելով մահը , տառ ապանքը , և չքաւորութիւր :
Հարեւը Յունաստան այս աստիճանն անկարգու-
թեանց աղէտից , և յափշտակութեանց ենթակայ
ժեզաւ . երբէք կառավարական իշխանութիւնը
այս աստիճանն ակարութեան մէջ ժնիկաւ : Ուր
որ աւազակաց խումբ երը կը մերկայ ոնան , կառա-
վարութեան զգրքը՝ կամ ետ կը քաշչուի փոքրաթիւ-
ը ըլլալուն պատճառաւ , կամ եթէ կուռ ելու ըլլայ՝
չատ անգամ ինքը կը յաղթաւ ի՞։ Այս լրագիրը
կը շարունակէ իւր յօդուածը , յառաջ բերելով
միջառմիջածէ և առ զիիտեղն վանազան աւազու-

թեանց և մարդասովանութեանց գեղքերը, զարնիք տեղայութ համարեցինք այս տեղ գնել:

Աթենքի վերսիցաւ լոտակերը՝ իւր թերթին
մէջ որ ՚ի 27 մարտի, հետևեաւ ցաւալի լուրերն
աւ կը հաստարակէ . որսնք ճիշդ գաղափար մը
կը նան տաւ մեր ընթերցողացը՝ Յունաստանի
այժմեան գերազդ կացու թեանը վրայօք :

“Առաջնութիւնը մայրաբազարիս գտուը հասած է . քանզի չարագործաց անծանօթ խումբ մը թափակ ըստած տեղին պահապան զօրացը վրաց յարձակելով , որ Աթէնքէն երեք ժամմիայն հեռու է , դիմուոր մը սպաննեց . իսկ միւս սուհապանները հագիւ թէ ժամանակ ունեցան փախչելու և ազգաւելու : Կրիվախցուի թէ ըլլայ սրաւազակները օր մը փորձ փորձեն յարձակելու մինչեւ մայրաբազարիս մէջ : Ի վերաց սյոր ամիս գէպքը վարմանալի պիտի ըլլայ , մեր քաղաքական կառավարութէն ընթացքին նայելով :

“**¶** Ի իվանախէն մարտի 22ին գրու ած լուրերը
կը ծանուցանեն թէ , երեսուն աւազակներէ բաղը
կացեալ խումբ մը՝ որոց հրամանաւար են Դաշ-
լամաթա և Թառոս աւազակացի անները , արահետ
(Ճէտա) ճանապարհէն գալով կէս օր ժամանակ
Վ բանեղի ըստւած գեղին մէջ յարձակեցաւ . ուր
շատ անգիտութիւններ գործելին ետև , երեք
կանանց կուրծքին վլայ եւացեալ ձէթ թափե-
լին և գեղացի մը վիրաւորելին ետև , այս աւա-
զաները բոլորովին կողսպատեցին զյիշեալ գեղը ,
և յափշտակած բաներնին եօմը դրաստուց վլայ
բեռնաւորելով՝ հանդարառութեամբ ետ դար-
ձան միենայն ճանապարհէն , առանց փոքրագոյն
արդեւքի մը հանդիպելու :

Վաղամեթա	, որ խը գլուխը ունի	25	հոգի
Թասո	Վարքօ	20	"
Հանիս	Օկլանէօս	20	"
Նիշ	Արվանիթիս	15	"
Գիրիաքոս		15	"
Էվանինէլի	Գայցուլու	15	"
Էլատիլորոս		15	"
Գոնոս	Հորեի	15	"
Աէզոլիցաս		15	"
Դէլֆիուրիս		12	"
Բանազօ	Մորայիթիս	12	"
Լիքոսթրամթիս		10	"
Աթամէլուանիս		10	"
Գարա	Բանայոթարի	10	"
Խարալամբօ	Ֆթէրոս	10	"
Գուցօլէլարիտ		7	"

226 Հոգի
Ահա այս օրինակ՝ դժբազդ վիճակի մէջ կիրայց
այն երկիրը , ուր կառավարութիւնը օրինաւոր և
տպագութուա ընթացք մը չունենար , և ուր նախաւ
րարները և երեւելի անձինքը միշտ երկպառակու-
թեան մէջ կըգ մնաւին . որ ամեն ազդ աց և տե-
րութեանց կողծանումն է :

Յաւալի սրտիւ կըծանուցանեմք հասարակութեանը, որ Կալկաթայի Հագուսեր Արարագիւան լրագիւր՝ բաւական ստորագրութ չունենալուն պատճառաւ և հետեւ աբար ծախըքը եկամուտէն խիստաւելի բլազմվ, պարտաւորեր է վերջացընել իւր հրատարակութիւնը: Եյս լրագիւրը՝ ինչպէս յայտնի է, ՚ի սկզբան ամփոք երեք անգամ կըհրատարակուեր, քիչ ժամանակէն ետեւ սկսաւ ամիսը երկուանգամ հրատարակուիլ, բայց և այնպէս չիրցաւ իւր ծախըքը ճարել երկար ժամանակ դիմանալ: Իրեմեք երկուք ու կէս տարի հրատարակուելն ետեւ: Արարագիւան Ագուսերը կրկին ջանաւ իւր 66

զգաբատ իւր անհրաժեշտ, այլոց լեզուաց միտ
դիցէ, յաջողեսցի՞նմա զ իւրաւ ՚ի գլուխ տանել
կամ օդուատ ինչ հայրեննեաց ընծայել, օն անդր,
փարպաստ, զի յառաջ քան զամենայն պարտի
հրահանգիւլ յիւր ՚ի բնիկ բարբառ, և վնյն դը-
նել հիմն գիտութեամց և լեզուաց, յորս՝ եթէ
ձեռն արկանիցէ, ատակ լիցի յառաջադէմ զար-
գանաւ, զի շահաւէտ լինիցին երկը վաստակոց
նորա ազգի և հայրեննեաց :

ևեցուն խօսիլ զբարբառու հայկական։ Ավել ջերմաց պայի աղքասիրութեանս, ով սերտ հայրեանասիրութեանս, ընդու որ հրաշացեալ բերերին սիրտք աղքասիրուց համօրէն։ Ամաչեսցեն ուրեմն և զամօթի հարցին ոյք ՚ի բաց թողեալ զհայկականն իբրու այն թէ չցէ իսկը պիտանի, յօտարացն գեղեցին և ՚ի նացին բարբառու յօդեն զիսօս հանապազ, ՚ի գայթակղութի պարզամտաց . . . Օմասա ածուր կ տառեասս մեռ ոլլեսոսս և

Վագագէն հեշտ և բաղձարի իմն է ինձ ստեղ
յեզյեղել զցանկալին իմ , զանհրամե շո պարտա-
ւորութիւնն առն իւրաքանչիւր՝ պատկառ կալ
բնիկ բորբառոյն : Ուսի տեսանելով այսօր զՃեզ
համախմբեալս ՚ի մի սկրտ և ՚ի մի հոգի , վասնեալ
ներմուգոյն ազգատիրութեամբ , իրախոյս մեծ է
ինձ և արծարծեալ բորբոքի եռանդն ոգւոյս
սկիզբն առնուլ բանիս փառահացեալ ՚ի շնորհս
Հոգւոյն պրեոյ և ՚ի ենթազամութիւն բարի միտ
եղաբար :

Քանիզ որպէս չէ ինչ զանխութ ՚ի ձենչ, այլ
քաջիկ խելամուտ լինալ, զի պարտ և պատշաճ է
տառ իւրաքանչյուր փոքր ՚ի շատէ հմաւ լինել
բնիկ բարբառոյն, եթէ չցի ինչ տառակ խորա-
գոյն միսիլյուսում մեջանկալի. զի որ տուողը միտո-
ւոնին պարտ անձին վարկանին, և նախանձար
ընտրեն յառաջ քան զամենյոյն ծանօթ գտանիլ
այսմ։ Օ ի քանի դպրովանաց և սանդատուկանաց
արժանի, որ ապախտ արարեալ զհայրենատուր
բարբառովն, յօտարին և եթ գեգերեցի, և
զնորին խօսիցի բարբառ։ Եւ ընդէ՞ր արդեօք.
ոչ ապաբէն ակն յայանի տեսանեմք զի յամենայ-
նի մեծարելի են, և յուսմուն խոկ կալի յառա-
ջադէմք, որոց քաջիկ հրահանգ եալ ունեալ իցեն
զի զու խրեանց, Աս՝ եթէ ոք ՚ի բաց լըքալ

Առաջ գրեսդուք և թէ անդստին լանտիական

Վայց գրանցուք եւս ասքումը յանձնական ախոցն դաւն եղեալ ուրուք բարուռք գատափարաւ կիցի յայլալեցու դպրութիւնս . յիւրն ՚ի ընթիկ անվարժ և անտեղակ եղեալ՝ վիճնչ օգտիցի արդեօք . ոչայլ ինչ բայց եպերանս և կշտամքանս յանձին ձգեացէ . և օգուտ ինչ ոչ ընծայեացէ հաստրակաց : Օայս ասեմ ներումն համարձակութեանս խնդրեանս խնդրեալ , քանզի տեսաննմ ՚ի մեզ դյուրով , որոց սովորն ախտիւ գգա ածեալ ջերդ ոյցլոց և բերին ՚ի վարժու , և ՚ի իսկ պան և յախորակի հաղեաց՝ ի նոյն թեակօննեն քրանեաթոր մաս

ար զայտակ ի շահ լուսավոր քրոնութեալ որ կառ
տակօք ՚ի ու եր շահամնդ րու թեան ՚ի կործ ընդու
տուցեալ, և թէ ատակիցին այնու ճախութիւն
ինչ ՚ի ձեռո բերել, ապախտ արարեալ զհայրենի
և զատուածախու բարբառովնի, և որ չար քան
զամենայն է առ ոչինչ չերեալ զայն իբրև որ ան
օգուտ իցէ և թարմատար : Աղոքէն ՚ի յուշ
ածցուք գամ մի զքաջտզօր և զտինքիրասատ
նախնիս մեր և զնոցայն եռանդուն հայրենարի
րութիւն, յորոց մի էր հսկայազօրն Արամ, որ
ազգակրութեամբ վառեալ և ընդ ընդ արար
եալ զրազում ազգա, գուլ և պատուէր ետ ամե

